

Уч. Да, любезный мой. съднете и за да исполнимъ обѣщаніе-то си, ето ви приказувамъ басня-та.

П О В Ъ С Т Ъ .

Бѣ нѣкогда любезный мой, една царица, коя имаше двама сынове красни като солнице то. Една Орисница, пріятелница на Царица-та призвася да стане крестница на князове, и да имъ даде нѣкойси даръ. Дарувамъ на по голѣмаго. рече орисница-та всякій видъ злощастія дондеже достигне на двадесята-та и пята година и го называха злощастый. Слысася царица-та като чу тія слова, и отклиняваше орисница-та да премѣни дара. Не знаешъ що искешь, отговори орисница-та: ако бы да го не направимъ злощастенъ, то овъ ще стане злонравенъ. Прочее царица-та не смѣя да проговори друго нищо, но и ся помоли да я осттви да избире дара за втораго нейнаго сына. Боимся негли изберешъ противостойнаго, рече орисница-та но нека е, дарувамъ ти проше-ніе-то. Желаетъ, рече царица-та, да е благо-щастенъ всегда на всяко негово предпріятіе,